

Średniowieczne

stroje kobiece

Kinga Pliżga

Stroje kobiece składały się z dwóch warstw- wierzchniej i spodniej, przy czym szerokość rękawów była oznaką pozycji społecznej kobiety

**Rękawy sukni- były one
wydłużone na wzór XII
mody francuskiej –
nawiązywało do niej
również pionowe
pofałdowanie tkanin.**

**We Francji, Hiszpani,
Włoszech, tak i w Polsce w tym
czasie powtarza się stale ten
sam krój sukni, której tkanina
w górnej części przylegała do
bioder, a dalej luźno opadała
licznymi fałdami ku ziemi.**

WIRLWIKI DOPINA

Przeplatając żyłki naturalne walcowane, uzyskano kółeczka. Ciężarowe kółeczka sprężyste umożliwiały (zakładano je) nawet na palce. W 1280 r. p. n. e. Włochy wymyśliły kółeczka zwanymi „palla” (palla - kółeczko) - używane do wyplatania „wirwilków”.

Włochy używane były w starożytności i w średniowieczu.

Przeplatając żyłki naturalne, uzyskano kółeczka i używane do wyplatania „wirwilków”.

Włochy używane do wyplatania „wirwilków”.

Włochy używane do wyplatania „wirwilków”.

Włochy używane do wyplatania „wirwilków”.

Włochy używane do wyplatania „wirwilków”.

Włochy używane do wyplatania „wirwilków”.

Włochy używane do wyplatania „wirwilków”.

Włochy używane do wyplatania „wirwilków”.

Włochy używane do wyplatania „wirwilków”.

Włochy używane do wyplatania „wirwilków”.

**Nakryciem głowy były
lekkie chusty delikatnie
upięte na głowie lub
zaprasowane w drobne
fałdy.**

Polską odmianą płaszcza było korzno, obszyte na brzegach złotym elementem, a na zimę podszywane futrem. Było ono spinane na ramieniu, a jego krój został zaczerpnięty z wzorów bizantyjskich.

**Tkanin jedwabnych
używano by podkreślić
stopień zamożności.
Obszywano nimi dół
sukni czy płaszcza, bądź
wykańczano rękawy**

Części stroju kobiecego:

- Koszula
- Reformy
- Pończochy
- Suknia spodnia
- Suknia wierzchnia
- Pasek
- Nakrycie głowy
- Obuwie

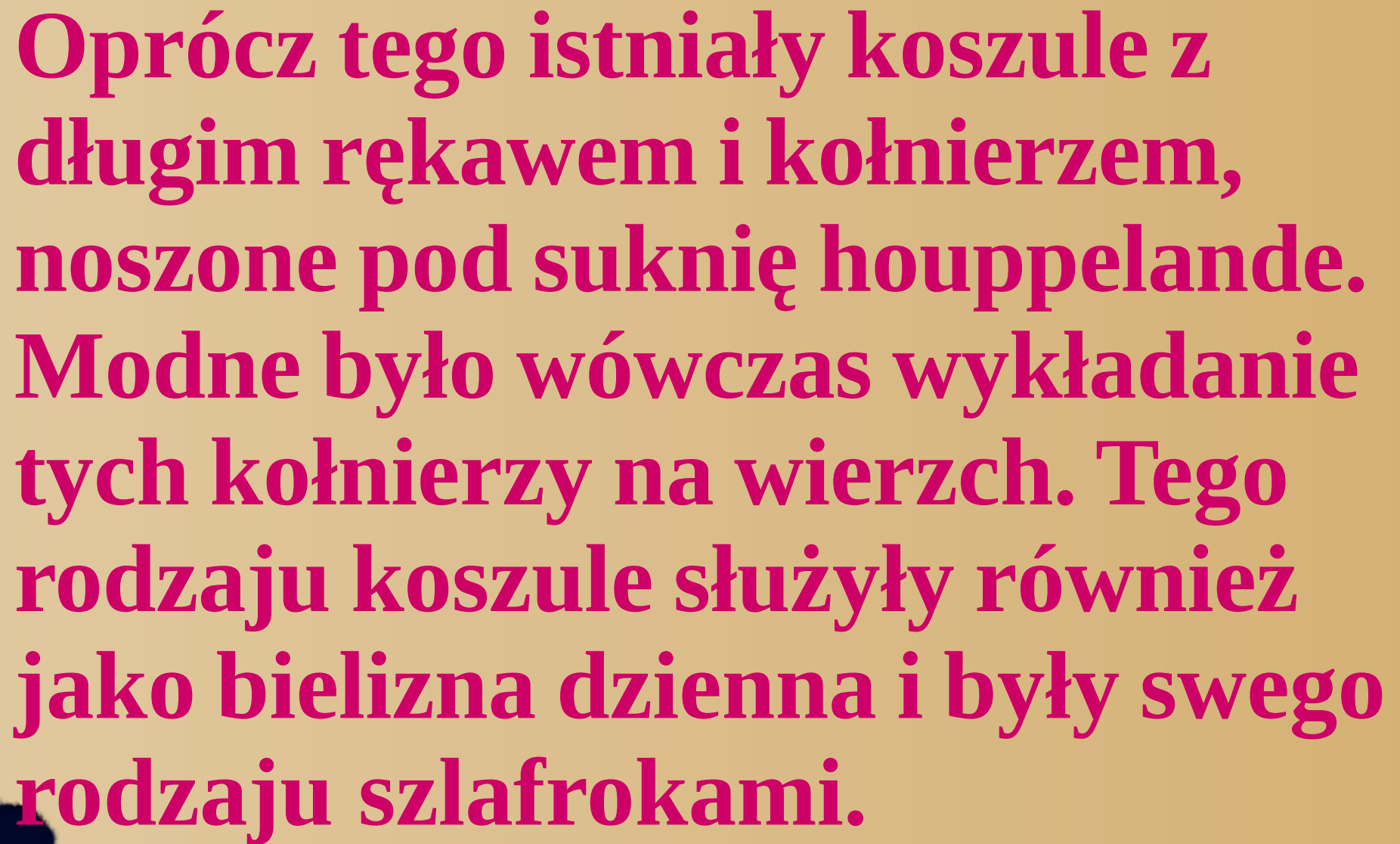
Koszule

Były one wykonane z płótna lnianego lub bawełnianego, koloru białego. Koszule pełniły funkcję bielizny. Używane były na dzień pod suknię, nocą do spania, do łaźni. Były one długie z rękawami na ramiączkach. Ich fason był różny, w zależności od sukni, do której była noszona. Koszule były takie same dla kobiet z różnych warstw społecznych.

Różnicował je materiał – droższy i delikatniejszy dla osób zamożnych, tani dla uboższych.

Obcisłe górą koszule na ramiączkach – noszone pod wydekoltowane suknie. Miały rozporki w bocznych szwach, aby łatwiej je zakładać, były najczęściej wykorzystywane w łóżniach i do spania. Używano również koszul bez ramiączek. Zakładano je tylko do sukni odsłaniających ramiona, na których nie widać wystających ramiączek koszuli.

Oprócz tego istniały koszule z długim rękawem i kołnierzem, noszone pod suknię houppelande. Modne było wówczas wykładanie tych kołnierzy na wierzch. Tego rodzaju koszule służyły również jako bielizna dzienna i były swego rodzaju szlafrokami.

Pończochy

Pończochy były wykonane z sukna, płótna lnianego lub bawełnianego i cienkiego materiału wełnianego. Najczęściej były one koloru białego. Sięgały nieco powyżej kolan, podtrzymywane tasiemką zapinaną na sprzączkę pod kolanem. Były noszone do każdego nie-roboczego stroju. W chłodniejszej porze, noszone z długimi tuż za kolano reformami, wspólnie dające zabezpieczenie przez zimnem.

Buty

Buty były wykonane najczęściej ze skóry i tkaniny, w różnych kolorach. Były one niezwykle ważną częścią ubioru. Noszono do nich patynki, czyli rodzaj drewniano-skórzanych 'kłapek' konturowych, chroniących but i suknię przez zanieczyszczeniami.

Suknia spodnia

Jest to ubiór noszony na koszuli, pod właściwą suknią wierzchnią. Strój stosowny raczej dla sytuacji nie oficjalnych, do pracy. Była wykonana z cienkiej wełny, lekkiego sukna, jedwabiu lub płótna lnianego. Była najczęściej w kolorze kontrastującym do koloru sukni wierzchniej, najczęściej w żywym kolorze. Dostosowana krojem do sukni wierzchniej. Długa, wkładana przez głowę, sznurowana z przodu, z boków lub z tyłu. Z długimi rękawami, góra obcisła, rozszerzana dołem za pomocą klinów. Rękawy były wąskie lub lejowato rozszerzane od nadgarstka.

Suknia wierzchnia

Suknie wierzchnie były oficjalnym ubiorem kobiety, noszonym na sukni spodniej. Była konieczna w sytuacjach oficjalnych, nawet codziennych-w miejscach publicznych, w towarzystwie. Obcisłe górami, poszerzone od bioder klimami, z dużym dekoltem, odsłaniającym ramiona i długimi, zakrywającymi połowę dłoni wąskimi rękawami. Modnym szczegółem był noszony nisko na biodrach szeroki pas. Suknie w taki fasonie były noszone w środowisku dworskim, jak i zarówno mieszczańskim. Różnica wynikała jedynie z doboru materiału. W stroju dworskim był on kosztowniejszy.

**Dziękuję
za uwagę :**

